

[Wilhelm]

der af dødsstraf med tilbagevirkende kraft, altså det, man så efter besættelsestiden og det, som man stadig væk søger at retfærdiggøre de bestående rester af dødsstraffen med i dansk lovgivning.

VS tager afstand fra den individuelle terror, som de fleste tænker på, når de snakker terrorisme uden at definere det særlig klart for sig selv. Vi tager afstand fra den, og vi mener også, at det er en klar erfaring, at denne terror styrker en højrebølge og altså i enhver henseende virker imod den politiske udvikling, som vi ønsker, og som vi arbejder for.

Jeg mener, der er ét enkelt punkt, man kan ligesom rose Glistrupforslaget for, og det er, at man i det mindste har forsøgt at indsnævre begrebet terrorisme, som skal være omfattet af dette lovforslag. Det er måske ikke særlig præcist, når man siger »betydelig fare for drab for en flæthed af sagesløse personer«, som altid vil være noget usikkert noget at tage stilling til, men der er i det mindste et forsøg på at indsnævre, hvad det er for tilfælde, man vil ramme. Det gælder jo desværre ikke den megen anden snak, der er om terrorisme og om foranstaltninger imod terrorisme.

Så vil jeg sige til allersidst, at jeg er enig med justitsministeren i, at fremskridtspartiet her kører på en reaktionær bølge, en højrebølge, og forsøger at appellere til de værste tendenser i denne bølge. Men jeg synes, det er nødvendigt at sige, at fremskridtspartiet og denne bølge ikke opstår i et tomrum og ikke opstår ud af den blå luft. Den socialdemokratisk-borgerlige midte her i salen og her i landet har et meget stort medansvar for at have skabt jordbunden for denne bølge. På samme måde som det skete i den øvrige politik, i den økonomiske politik med sparebånd og hetz mod den offentlige sektor som en forudsætning for denne bølge på det område, er det jo sket på dette langt mere principielle område med den almindelige hetzstemning og den almindelige forskrækkelsesstemning og forsøget på fra statsmagtens side at forsvare nogle handlinger, som i virkeligheden ikke lader sig forsvare, uden at man bidrager til at rejse en hetz, som der, lykkeligvis da, endnu ikke i vores samfund er nogen som helst reel baggrund for. Jeg tænker selvfølgelig på den nylige sag angående en udvisning eller udlevering, hvad man nu vil kalde det,

og på deltagelsen i det, vi kommer til at drøfte under det næste punkt. Det er altså ikke noget, en Glistrupbevægelse har skabt, eller en højrebølge, der bare kommer af sig selv.

Jeg mener, at disse ting må behandles alvorligt, men den eneste alvorlige måde at behandle dem på er at prøve at sætte sig ind i og finde ud af at analysere, hvad de bunder i. Vi har set perioder i Europas historie, hvor terrorismen har været en bølge. Der var en langstrakt bølge omkring århundredskiftet, og vi oplever begyndelsen på en langstrakt bølge nu igen. Det har at gøre med politiske problemer, som disse samfund ikke løser, og det løses ikke ved et forslag som dette.

Glistrup (FP):

Justitsministeren fremførte fire overordentlig tungtvejende argumenter imod at anvende dødsstraf inden for det område, vi her beskæftiger os med, og disse fire argumenter fortjener derfor hver for sig en nøje gennemgang og overvejelse: hvor langt bærer de, hvor vidt kan de holde?

Det første, ministeren nævnte, var, at man som sit etiske grundprincip må vise en udstrakt respekt for andre menneskeliv. Det tror jeg vi alle 179 herinde kan være enige om. Det problem, som de af fremskridtspartiets folk, der står bag ved dette forslag, har tumlet med, opstår, når der på den ene side er tale om en manglende respekt for en meget stor befolkningsgruppes liv – tilfældige mennesker, der er kommet sammen i en Mallocaflyvemaskine, i et jernbanetog, eller hvad vi har set eksempler på – og på den anden side en enkelt, to, tre, fire, der i den grad har sat sig uden for samfundet som de terrorister, vi her taler om, og som altså iværksætter den slags handlinger, der her er tale om. Når man skal følge grundsætningen om at vise respekt for andre menneskers liv, er det så de fire terrorister, eller er det de 108 i flyvemaskinen, man skal tænke på? Der er vi altså – ud fra nøjagtig det samme grundsynspunkt, som ministeren har – kommet til den modsatte konklusion.

Ministerens andet argument var, at langt, langt de fleste undersøgelser, som det også nævnes i lovforslagets bemærkninger, vedrørende dødsstraffen viser, at den ikke har nogen kriminalitetsforebyggende virkning, ikke